שלשים ושש פרק ראשון כריתות ד.

יצאו עדים זוממין. כתובת כהנים ג)גבי פר כהן משיח והכי אמרינן אחר שריקינו דכרים שהן בעבודת כוכבים וכרים שאינן בעבודת כוכבים ג)[1] יכול שאני מרבה המסית והמדיח ועדים זוממין ת"ל ועשה יצאו אלו שאין בהן מעשה ולא מכלל תעשה: **ופא על פי כסיב כסו.** וימחה עקימת פיו הוי מעשה: גילוין **הא על פי כסיב** והיכי אמרת אכל בעלמא הוי ביה מעשה: **הואיל וישבן בראייה.** עיקר עדותן בראיית העין שמעידין מה שראו האיכך לא משיב מעשה: לד) **מייב על כל אחת ואחת.** מלקות אם אכלן בהתראה אחת: **נוקין על נאו שבכללות.** על כל אחד ואחד: **וכרבן סברי אין לוקין.** (ב) ומי תיקבי (ג) נא ליקי אפילו מדא דחדא מיבא לקי: **וילוף שור שור מסכת.** למען יצוח שורף (שמות כב) מה התם מיב ועוף מיולא בו דהכי מוקמינן בב"ק בפרק שור שנגח את הפרה (דף נד: ע"ש): **כל אלב כשב.** ליליכא דשמא ג"ש: **שור נפרכה בנכסים.** מני הכיון יהיה לפר ל: **עז נפרכה בעבודה כוכבים.** ביאיר מ): **אד מפרי.** הלד הבאה שבהן שהן מין בהמה ומלנו אסור ומיאורי בטוביהם קריבים: **נפרכו אלל עבודה כוכבים.** פר בלבור ד) ועז ביאיר: ה"ג **מה לשור ובשב שכן יש כהן ריבוי אלל מזבח.** שור בנסכים ובשב בעליה מ)אלל עז אין בקרבנו ריבוי אלל מזבח: **הא כי כתיב קרא בעניינא דקדשים כתיב.** לכתיב (ויקרא ז) כי כל אוכל אלב מן הבהמה וגו' והואיל בעניינא דקדשים כתיב ודאי אין מיה נהנת בהו אלכך לא אייעריך שור ובשב למיסר מיה (ז): **מכלל דרבנן סברי לא ילפינן.** לאו דכל אלב מעניינו בתמיה: **דאולי עלמא ילפינן דבר למד מעניינו.** בעלמא אבל בכל לאו מעניינו דאמר אי בעלמא ילפינן מיה: **ובכא בהא קמיפלגי מר סבר למידין לאו מלאו ולאו מכרת ומר סבר לאו מלאו ילפינן לאו מכרת לא ילפינן.** ובכי פירושא ר' יאמעאל סבר למידין דבר מעניינו בין לאו מלאו בין לאו מכרת: **ורבנן סברי לאו מלאו.** למידין זה מזה כשהן בפרשה אחת דבר למד מעניינו כי הכא דבשר בחלב הנאיה בפ' כל הבשר (חולין קטו:) לא מאלבון בבשר בחלב הכתוב מדבר אבל לאו מלאו אינו אלא מכרת כעין הכא לא ילפינן לאו מלאו בין לאו מכרת: **ובין מלאו לכרת** (מ)[2] (דבל חלב שור ובשב ועז מלאו [3]דחוקת עולם לדורותיכם בכל מושבותיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו דבתיב בעניינא דקדשים ובקדשים לא אתי בהון חיה אף כל חלב שור כי כתיב מ) ליה סתמא ליכא לספוקי בחיה הלכך שור ובשב ועז לחלק הוא דאתא לחייב על כל אחת ואחת וילפינן לאו דבל חלב ולאו דחוקת עולם מכרת מ)[3] [4]דכי כל אוכל חלב מן הבהמה אשר יקריבו ממנה מה ההוא לחלק אף הדין לחלק) ורבנן לאו מלאו לילפינן לאו מכרת לא ילפינן ואיבעית אימא היינו טעמייהו דרבנן דבאמר ליה מ)רב מרי לרב זביד אלא מעתה אליה דחולין תיתסר אמר ליה עליך אמר קרא מ)כל חלב שור וכשב ועז דבר השוה בשלשתן בענין וליכא הלכך כי אתא שור ובשב ועז למישרי אליה דחולין הוא דאתא ור' ישמעאל אמר לך מ) א"כ לימא קרא כל חלב שור ובשב עז למה לי ש"מ לחלק א"ר חנינא מודה רבי ישמעאל לענין קרבן שאין מביא אלא חטאת אחת מ"ט דלא דמי הדין לאו מ) ללאו דעריות מ)ת"ר ועשה אחת ועשה הנה לחייב על כל אחת ואחת [5]שאם אכל חלב שם אחד בשני העלמות חייב שתים מ)[6] שתי שמות בהעלם אחת חייב שתים א"ל רמי בר חמא לרב חסדא בשלמא שם אחד בשני העלמות שתים משום דהעלמות מחלקין אלא שני שמות בהעלם אחת אמאי חייב שתים הא בעינן העלמות מ)[7] מוחלקין וליכא א"ל הכא במאי עסקינן כגון [8]דאכל חלב דנותר דמחייב משום נותר ומשום חלב א"ל א"כ נייחיב נמי [9]משום קודש אלא אמר רב ששת מ)[10]כגון דאכל חלב דהקדש ור' יהודה היא דתניא אכל [11]חלב נבלה אכל חלב מוקדשין חייב שתים ר' יהודה אומר חלב מוקדשין לוקה שלש מ) מחייבו עלה במערבא ונוקמה כגון מ)[12] חלב דשור וכשב ועז ור' שמעאל היא דאמר לוקה שלש אלמא

תוספות תוא"ל וישבן בראיה. מימה מלי מצני מתמות ומדיח ומיכן רבינו נסים כתגולת סתרים דסיון דמגרף ישנו כלב כל הני חלב אבל עדים וזוממין דלעין כלב אבל בעלמא עקימת פתיחין כלב אבל חלב דנותר דמחייב משום נותר ומשום חלב א"ל ר"ת דלפי פתי הון לב"ד נמי והכגדנן לחוד דסיון פיקון לא גרמת לה חלב בעלמא דמחייב ע"ש דנוקן לחוד עקימת שפתי הוי מעשה: **שור** וכשב ומי אמר לי' ס"ם לחלק. מימה מלי נריך ג' לחלק כחד סני:

שפתיו מ) נהוי מעשה גבי מגרף אמר רבא שאני מגרף מ) הואיל וישנו בלב אבל בעלמא עקימת שפתיו הוי מעשה מתיב רבי זירא מ)[1]יצאו עדים זוממין שאין בו מעשה ואמאי הא על פי כתיב בהן אמר רבא שאני עדים זוממין הואיל וישנן בראייה מ): האוכל חלב: ת"ר יכל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו לחייב על כל אחת ואחת דברי ר' ישמעאל וחכ"א אינו חייב אלא אחת ד) נימא בהא קמיפלגי דר' ישמעאל סבר לוקין על לאו שבכללות מ) ורבנן סברי מ)[2]אין לוקין על לאו שבכללות לעולם סבר ר' ישמעאל אין לוקין על לאו שבכללות ושאני הכא דמייתרי ליה קראי נכתוב קרא כל חלב לא תאכלו שור וכשב ועז למה לי ש"מ לחלק ורבנן א' לא כתיב שור וכשב ועז ה"א אפילו חלב חיה במשמע להכי כתב שור כשב ועז למימרא דחלב א"שור וכשב ועז הוא דאסור אבל דחיה שרי שפיר קאמרי ליה אלא היינו טעמא דרבי ישמעאל דקסבר א"כ לכתוב כל חלב שור לא תאכלו ד) כשב ועז למה לי ש"מ לחלק ורבנן סברי אי כתב רחמנא כל חלב שור ה"א נילף חיה שור שור ד) מסיני מה גבי סיני חיה ועוף כיוצא בהן אף גבי אכילה חיה ועוף כיוצא בהן להכי כתב רחמנא שור וכשב ועז למימרא דהני מ) דאסור אבל חיה ועוף שרי שפיר קא"ל אלא היינו טעמא דקסבר נכתוב כל חלב כשב לא תאכלו א"נ מ) כל חלב עז לא תאכלו שור וכשב ועז למה לי ש"מ לחלק ורבנן סברי אי כתב כל חלב כשב ה"א חלב כשב אסור ד) ושור ועז שרי וכ"ת מאי אולמיה דכשב משום דנתרבה באליה מ) ובדתנא ר' חנניא מ) למה מנה הכתוב אימורין בשור ואימורים בכשב ואימורים בעז דכתיב [2]אך בבור שור מ) וגו' צריכי דאי כתב שור ה"א כשב ועז מ) לא ילפינן מיניה דאיכא למיפרך מה לשור מ) שכן [3]נתרבה בנסכים נכתוב רחמנא בכשב ונילף שור ועז מכשב איכא למיפרך מה לכשב שכן נתרבה באליה נכתוב רחמנא מ) עז ונילף שור וכשב מיניה איכא למיפרך מה לעז שכן נתרבה אצל עבודת כוכבים מן חד לא ילפינן נכתוב תרתי ונילף מ) חדא מתרתי הי דין נילף שור

ילפו עדים וזוממין. כתובות כהנים מ)גבי פר כהן משיח והכי אמרינן אחר שריקינו דכרים שהן בעבודת כוכבים וכרים שאינן בעבודת כוכבים ג)[1] יכול שאני מרבה המסית והמדיח ועדים זוממין ת"ל ועשה יצאו אלו שאין בהן מעשה ולא מכלל תעשה: **ופא על פי כסיב כסו.** וימחה עקימת פיו הוי מעשה: גילוין **הא על פי כסיב** והיכי אמרת אכל בעלמא הוי ביה מעשה: **הואיל וישבן בראייה.** עיקר עדותן בראיית העין שמעידין מה שראו האיכך לא משיב מעשה: לד) **מייב על כל אחת ואחת.** מלקות אם אכלן בהתראה אחת: **נוקין על נאו שבכללות.** על כל אחד ואחד: **וכרבן סברי אין לוקין.** (ב) ומי תיקבי (ג) נא ליקי אפילו מדא דחדא מיבא לקי: **וילוף שור שור מסכת.** למען יצוח שורף (שמות כב) מה התם מיב ועוף מיולא בו דהכי מוקמינן בב"ק בפרק שור שנגח את הפרה (דף נד: ע"ש): **כל אלב כשב.** ליליכא דשמא ג"ש: **שור נפרכה בנכסים.** מני הכיון יהיה לפר ל: **עז נפרכה בעבודת כוכבים.** ביאיר מ): **אד מפרי.** הלד הבאה שבהן שהן מין בהמה ומלנו אסור ומיאורי בטוביהם קריבים: **נפרכו אלל עבודת כוכבים.** פר בלבור ד) ועז ביאיר: ה"ג **מה לשור ובשב שכן יש כהן ריבוי אלל מזבח.** שור בנסכים ובשב בעליה מ)אלל עז אין בקרבנו ריבוי אלל מזבח: **הא כי כתיב קרא בעניינא דקדשים כתיב.** לכתיב (ויקרא ז) כי כל אוכל אלב מן הבהמה וגו' והואיל בעניינא דקדשים כתיב ודאי אין מיה נהנת בהו אלכך לא אייעריך שור ובשב למיסר מיה (ז): **מכלל דרבנן סברי לא ילפינן.** לאו דכל אלב מעניינו בתמיה: **דאולי עלמא ילפינן דבר למד מעניינו.** בעלמא אבל בכל לאו מעניינו דאמר אי בעלמא ילפינן מיה: **ובכא בהא קמיפלגי מר סבר למידין לאו מלאו ולאו מכרת ומר סבר לאו מלאו ילפינן לאו מכרת לא ילפינן.** ובכי פירושא ר' יאמעאל סבר למידין דבר מעניינו בין לאו מלאו בין לאו מכרת: **ורבנן סברי לאו מלאו.** למידין זה מזה כשהן בפרשה אחת דבר למד מעניינו כי הכא דבשר בחלב הנאיה בפ' כל הבשר (חולין קטו:) לא מאלבון בבשר בחלב הכתוב מדבר אבל לאו מלאו אינו אלא מכרת כעין הכא לא ילפינן לאו מלאו בין לאו מכרת: **ובין מלאו לכרת** (מ)[2] (דבל חלב שור ובשב ועז מלאו [3]דחוקת עולם לדורותיכם בכל מושבותיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו דבתיב בעניינא דקדשים ובקדשים לא אתי בהון חיה אף כל חלב שור כי כתיב מ) ליה סתמא ליכא לספוקי בחיה הלכך שור ובשב ועז לחלק הוא דאתא לחייב על כל אחת ואחת וילפינן לאו דבל חלב ולאו דחוקת עולם מכרת מ)[3] [4]דכי כל אוכל חלב מן הבהמה אשר יקריבו ממנה מה ההוא לחלק אף הדין לחלק) ורבנן לאו מלאו לילפינן לאו מכרת לא ילפינן ואיבעית אימא היינו טעמייהו דרבנן דבאמר ליה מ)רב מרי לרב זביד אלא מעתה אליה דחולין תיתסר אמר ליה עליך אמר קרא מ)כל חלב שור וכשב ועז דבר השוה בשלשתן בענין וליכא הלכך כי אתא שור וכשב ועז למישרי אליה דחולין הוא דאתא ור' ישמעאל אמר לך מ) א"כ לימא קרא כל חלב שור וכשב עז למה לי ש"מ לחלק א"ר חנינא מודה רבי ישמעאל לענין קרבן שאין מביא אלא חטאת אחת מ"ט דלא דמי הדין לאו מ) ללאו דעריות מ)ת"ר ועשה אחת ועשה הנה לחייב על כל אחת ואחת [5]שאם אכל חלב שם אחד בשני העלמות חייב שתים מ)[6] שתי שמות בהעלם אחת חייב שתים א"ל רמי בר חמא לרב חסדא בשלמא שם אחד בשני העלמות חייב שתים משום דהעלמות מחלקין אלא שני שמות בהעלם אחת אמאי חייב שתים הא בעינן העלמות מ)[7] מוחלקין וליכא א"ל הכא במאי עסקינן כגון [8]דאכל חלב דנותר דמחייב משום נותר ומשום חלב א"ל א"כ נייחיב נמי [9]משום קודש אלא אמר רב ששת מ)[10]כגון דאכל חלב דהקדש ור' יהודה היא דתניא אכל [11]חלב נבלה אכל חלב מוקדשין חייב שתים ר' יהודה אומר חלב מוקדשין לוקה שלש מ) מחייבו עלה במערבא ונוקמה כגון מ)[12] חלב דשור וכשב ועז ור' שמעאל היא דאמר לוקה שלש אלמא

תוספות תוא"ל וישבן בראיה. מימה מלי מצני מתמות ומדיח ומיכן רבינו נסים כתגולת סתרים דסיון דמגרף ישנו כלב כל הני חלב אבל עדים וזוממין דלעין כלב אבל בעלמא עקימת פתיחין כלב אבל חלב דנותר דמחייב משום נותר ומשום חלב א"ל ר"ת דלפי פתי הון לב"ד נמי והכגדנן לחוד דסיון פיקון לא גרמת לה חלב בעלמא דמחייב ע"ש דנוקן לחוד עקימת שפתי הוי מעשה: **שור** וכשב ומי אמר לי' ס"ם לחלק. מימה מלי נריך ג' לחלק כחד סני:

מסורת הש"ס

ל) סנהדרין סה: [ע"פ גרס"ן].
ב) [גי' הר"ן פופ"ה דסנהדרין כאיס ס"ד].
ג) [לקמן ע"ב ה. פפחים מד. מח: כ"מ קטו: סנהדרין נב. מנחות נח: תמורה ז:]. ד) גי' רש"י תמנת תע' כ"ס ומכ"ר. ה) [נמוקות ה: ע"ש].
ו) [מלין קטו: קמ. סנהדרין מ:].
ז) [פרש"י נ"ל לא מלאו ולאו מכרת. ח) כל זה מתוק רש"י.
ט) [מלין קח.]. י) סנהדרין סב. שבת ס. ב) [ויקרא דנוכת בחוכה פרק ג]. ג) [מדבר כח].
מ) [מכתבר נוין. ג) [מס מיו].
ס) [ויקרא ב]. ע) [ע"ן כ"ס ומכ"ר].
פ) מכתן שיר לע"כ. צ) [ויקרא ד].

תורה אור השלם

1. דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו: ויקרא ז כג
2. אך בבור שור או בבור בשב או בבור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח לה': במדבר יח יז
3. חקת עולם לדרתיכם בכל מושבותיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו: ויקרא ג יז
4. כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה לה' וכרתה הנפש האכלת מעמיה: ויקרא ז כה

הגהות הב"ח

(א) גמ' נמתיב תרתי ומלף חד מתרין הדין: (ב) שם לר ריבי אצל מזבח שיקר לא לפי: (ג) יבי"ל ר"ה ירמן ומי ולי תיקבי אפשי חדא נמי לא ילקי דמ"מ ביון דכתיב לאו מיהא לקי: (ד) ר"ה הא כ' כתיב וכי למיסר מיה אלא לחייב על כל אחת ואחת:

רבינו גרשום

רסבר מותר לעבודה [משום] שאינו עושה אלא מאהבה של שלטון או מיראה הדין [מלאכות] [ובעדותן] הכא ליכא דין [מלאכות] [ובעדותן] דהא לא עביד כמוהר אלא להכי קרי דדן [מלאכות] [ובעדותן] דמתברין לעבוד מאהבה: הניחא לאבייאסר חיב. הנעבד מאהבה ומיראה ומתוקמי מתני' בהכי דהיינו שנגח עבודת כוכבים: ואלא שנגח עבודת כוכבים היכי דמי באומר מותר שאינו יודע שעבודת כוכבים אסור לעובדה ודדן עבודה היכי דמי הא לא ידע דאסיר כיון דאיתמרין לעבוד קרי להו דדן ודמי דאי כתעלם זה חה בידי בין היא עצמה בין עבודותיה: ואמאי חייב חטאת [ד]ודאי כאן לא בעא מיניה רבא מרב נחמן בפרק כלל גדול העלם זה חה בידי דלא ידע דהוי שבת ולא ידע דפלאכות אסיון אלא אי לאיתחייב תיתי דאי אמרת בתר שנגח שבת אוליון לא מיחייב אלא חדא ואי אמרת בתר שנגח מלאכה אוליון ולא בתר לא בעי מיניה. הכא נמי מלאכה ומלאכה: אבל למיסמך לגמרי לא בעי מיניה. הכא נמי גבי עבודת כוכבים לא מסיר לגמרי ומיחייב חדא: (אמר) רב ספא (אמר) מיני משכחת לה באומר מותר כגון מותר כגון תינוק שנשבה קטן בין העובדי כוכבים ידע דאסיר לבין עבודת כוכבים ולא ידע הי ניהו עבודת האסיר: ואי בעית תימא אפילו בגדול (ולא) נשבה נמי משכחת לה באומר מותר כגון רקא טעי בהדין קרא כו': רב אחא בריה דרב איקא אמר. תנא דמתני' שם שבת דשם עבודת כוכבים סתם קתני לימר דאי עביד מידון שבת דשנגח מלאכה מיחייב אבל חדא וחדא אי שנגח שבת ודון מלאכה לא מיחייב אלא חדא: מאי. דתנא שם איסור דשייר מדקתני הבא על אשה ובתה ושייר בתו מאוסתו דלא הנא בהדייהו: אמרין מהא לא הוי ראיה דכתיבן בקרא קתני ולא שייר בתו מאוסתו דלא כתיב בהדי אלא בנ"ש אחיא לא קתני: ל"א הוא איכא בת אשתו בת בנה ובת בתה דמחיבן. באוריייתא ותייביי כריתות ניהו אשה ושייר ולא קתני אלא שם אשה

קתני והבן נמי בכללן הבא נמי כו': הוא איתמר. במסכת זבחים המעלה אברי פנים שיאכלו להקטירן בעזרה והקטירן בחוץ ואכרי אחרן אברי קרשים (שיאכלו) בחוץ ומעלן בחוץ אי מה בחוץ לשם קרשים חייב שתים. וקשיא ליה לרב כיבי: התם א"כ דחייב שתים הוה לזה ליז כריתות ליתני המעלה המעלה תרוץ ומפנין כלומר תר לאכרי פנים בחוץ יחד לאברי חרץ בחוץ. ואמאי קשיא ליה בין דקסבר שם שבת קתני נישני לנשמה הבא נמי שם העלאה קתני והיה לאכרי חרץ בחוץ. אמר לך רב כיבי מ' דמי שבת ועיי הבא יתהון בבתניתין. פירוש כל אחד שנה במסכתא (כל אחד שבת במסכתא) שלו כל מלאכותיו ובל דיון הילכך בני כריתות הבא דאוריייתא הוא כלומר דאנב גרא דצריך להן הזכירן משום הכי משני שם שבת קתני ולא רצה לשרוח לסרגן שכבר סמוכרין במקומתן אבל הבא בני המעלה מי הנא יתהון בבתניתין כלומר כלום יש מסכתא ששמה מסכת העלאות שמפרשים שם הנישני הכין דשם העלאה קתני אלא כיון שאין להן מסכתא היה צריך לפרש כאן המעלה המעלה אהכין קשיא ליה לרב כיבי: שתי כריתות ולא אחד מהו. מי חלוקין שתי כריתות לחטאות כמו לאיזן או לא: אמר ליה. מאי קא בעית שמא שוחט ומעלה בחוץ לאמרת ראית כהו שתי כריתות בשוחט כתיב כרת דכתיב ואל פתח אוהל מועד לא הביאו ובמעלה כתיב כרת דכתיב ואל פתח אוהל מועד לא הביאו דאמר במסי זבחים הבאה הבאה הביאו ביאו מה להלן בהעלאה לא עגש אלא א"כ הזהיר והיכן הזהיר דכתיב השמר לך פן תעלה עולותיך וכל מקום שנאמר השמר פן ואל זהו מצות לא תעשה אף בשחיטה נמי לא עגש אלא א"כ הזהיר והרי לאיזן ניתנו ומשום הכי מחלקין

מ) ע"כ שיך לקמן ג ע"ח

עין משפט נר מצוה

מז א מיי' פ"ו מהלכות מחלוקות תפוקות הלי' ח טוש"ע יו"ד סי' סר סעיף ח:
יז ב מיי' פ"ב מהלכות מעבדים הלכה ד:
יח ג מיי' שם פ"ח הלי' יח:
יט ד מיי' שם הלי' כה:
כ ה ו ז מיי' פ"ו מהל' שגגות הלי' ד:
כא ח מיי' פ"ז מהל' מחלוקות תפוקות הלכה כ:

מוסף רש"י

הואיל וישבן בלב. עיקר מיב הפא עלו מלי בלב, מתמכרין לגרון הפס, שפשלו מכרך לא הפס כל היום ואין בלבי מלבי מעלה אלא שהעלה לא הפס לגבר לחבר ומנמנו כפס מחיחמר ומקבלו לחיו מחייב (סנהדרין סה:). יצאו עדים זוממין. אבל חטאת היא שייב בתורת כהנים גבי פר כהן משיח, אחר שראינו דברים שהן כעובד עבודת כוכבים ודברים שאין כעובד עבודת כוכבים, למה נאמרה עיבר עבודת כוכבים, ליתר מה עבודת כוכבים מיוחדת שחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת, אף כל שחייבין וכו', לו מה עבודת כוכבים מיוחדת שחייבין עליה מיתת בי"ד, אף אי מה מרבה חייבי מיתת בי"ד, ת"ל מי מה מרבה חייבי מקלל לאביו ומאמו עדים זוממין, מ"ל ועשה, יצאו עדים זוממין שאין בהם מעשה, דאמרמי. לא הא"ל עקימת שפתיו מעשה הוא לא תלוי בכוונת הלב שם. הואיל וישבן בראייה. עיקר חיובה בא ע"י הראיה, שמעידין שראו, ולאיה לית בה מעשה שם. **לבה מנה** הכתוב אימורין בו'. בהלי קדש אין לך בכור שיר לו בכור כשב לו בכור עז לא הפדה קדש הם יזלם דמם תזרוק על המזבח ולא תלבם תקטיר. דכולם אימוריהם קריבים (בכורות ה.). דבר למד מענינו. דבר שהוא שאין מעורב בו כמה מדבר, הוי לומדי מן הענין, פרשם שנמצא בה כמה הענין מדבר (חולין קטו.). **אליה דחולין הותר.** לו אליה לאיקרלי חלב מיהסר כל אליה שור וכשב ועז. לא אפרה תוכיה אלא אליה הוא כולן, ואליה אינה נהנת לא כשר ולא כמו ולא כמו שם.

שיטה מקובצת

מ) שפתיו נמי דלהבון נהרי: ב) עי' בחדרשין: ג) דרא ס"א (את מה מרבה אבין הכסות הדברות ובביא השקר הערים הדמסין (מה) ה"ל ונשה אחת יצא אלו שאין בהם מעשה ואמאי עדים זוממין: על פי כתיב בהון: ד) אחת. עי' הוס' כתחת (ל' נח ע"ב) ד"ה אין: ה) עי' בחדרשין: ו) ואאלון דכסוף ליה חלב חיה כבשי: ז) עי' בחדרשין: ח) דדני הוא דאסור אבל דחיה ועוף: ט) א"נ נכתוב כלל: י) אסור ושישוי רבי: יא) באליה אצל נבלה ובדתנא: יב) שור אי בכור כשב אי בכור עז יבו: יג) לשור דראיל הנתרבה בנסכים נתרבה באימורים: יד) רחמנא בעז דעיקר: טו) מה לכשב ועז שכן נתרבו אצל פסח. ה"ד דדרי מצי לסיבר אצל חבור אן. הוא"ש דיל: טו) שכן נתרבו אצל אות ת: נמחק: יז) יש בהן עד ריבוי אצל מזבח אות ר' נמחק: יח) מ"ריקא דקסבר דאם יש) כה בעניינא דקדשים כתיב בה' דאיירי לגיל בקדשים ותיה (ויקרא) ליתא בקדשים דא"ה הוי עיקר איתא בקדשים וא"כ שמעינן תלבו ולפי מה דפי' לגיל ניתא דסמחם חלב לא מרבינן חלב שוף. כן בקדשים דוא דכתיב דבר מענינו תיבת לבר נמחק: יט) ד"ש דבר לבר מענינו תיבת עלמי ראוק הי ל"ש: כא) עי' בחדרשין: מן כתיב אתמא נמי ליכא תיבת ליה נמחק: כב) מבית דבתיב בי כל אות ד' נמחק: כג) עי' בחדרשין: כד) ללאו דעריות פי' דהתם כתובים כל אחד לבדו דאף אותם שכתובים יחד מ"מ (באשמות מחלקין). (בשמות מחלקין) אבל שם דחלב אחד הוא. תוס': כה) שהם אב שתי: כו) העלמות מחלקין וליכא אות ר' נמחק: כז) לא) עי' בחדרשין: כח) בגון דאכל חלב: לא) בר' לבה נאמר בעבודת כוכבים ליפר לך מה

עבודה כוכבים מיוחדת מעשה ותייבין על זדונה כרת ושגגתה חטאת אף כל כך: אי מה עבודת כוכבי פיתחה בי"ד אף (אגין איני מרבה אלא מחייבי מיתה ב"ד ומה הן המקלל אביו ואמו הנסמיה כו' תיבות דחייב על): (ס) מ"ר דחייב לגיל אף הוא חדא (מהא לקן תיבות ואי תיקשי אפי' נמחק) ותיבות לא לילקי לישנ): (ו) בחלב תרי (אות ב' נמחק) פסוקי דאכל חלב דקדש חייב בי' חטאות משום חלב וחלב דכתיב בגבי קדשים ולא חשיב לאו דזרות ולאו דמעילה דקרא דעשה אחת מתנה גבי קרבן חטאת כתיב אבל לעיל פריק שפיר נחשיב נמי משום קדש ולחייב משום מעילה אע"ג דקרא דעשה אחת גבי חטאת כתיב מ"מ שם קרבן אחת היא בין החטאת ובין (דמעילה) הראש"ל):

(ו) ליט מוקן דשם כתחיד סתיב כגשים כני סנה ומכיסה מיתו מתמ לעשים כפרים (נמחק ולי"ש.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com